

wniesionych w 2009 r. przez jej spółkę dominującą stanowiącą własność skarbu państwa (SACE S.p.A.) oraz udzieleniu SACE BT ochrony reasekuracyjnej. Zdaniem Komisji w żadnym z tych dwóch przypadków SACE nie uwzględniła profilu ryzyka tych inwestycji, co oznacza, że nie zachowała się jak inwestor prowadzący działalność w warunkach gospodarki rynkowej.

1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że spornych środków nie można przypisać państwu włoskiemu.

— Zdaniem skarżącej sporne środki zostały przyjęte przez zarząd SACE S.p.A., który nie otrzymał żadnych poleceń od władz publicznych ani nie musiał spełniać ustanowionych przez te władze wymogów, lecz działał w pełni niezależnie pod względem komercyjnym i strategicznym, dostosowując się idealnie do logiki rynkowej, tak jak ma to miejsce w przypadku wszystkich podejmowanych przez przedsiębiorców decyzji; podjęta przez zarząd decyzja nie była w żaden sposób kontrolowana czy nadzorowana przez jedynego wówczas udziałowca tej spółki, czyli Ministero dell'economia e delle finanze; ministerstwo to nie wydało żadnego zezwolenia oraz nie sprawowało funkcji kierowniczej w tym zakresie.

2) Zarzut drugi dotyczący tego, że drugi ze środków nie przysporzył korzyści SACE BT.

— W tym względzie skarżąca podnosi, że wydaniu przez SACE S.p.A. decyzji o udzieleniu ochrony reasekuracyjnej wykorzystującej możliwości wynikające ze znajdowania się na etapie cyklu gospodarczego, który cechował się znaczną wysokością składek ubezpieczeniowych, nie towarzyszył zamiar przyznania na rzecz SACE BT subwencji lub wsparcia. W pozostałym zakresie jedynie spółka dominująca uzyskała wynikającą z ochrony reasekuracyjnej korzyść gospodarczą. Ponadto twierdzenia Komisji dotyczące pozytywnej korelacji między skalą uwzględnianego ryzyka i wymaganej stopy [kredytu] nie znajdują oparcia ani w literaturze fachowej, ani w praktyce rynkowej, ani też w konkretnej sytuacji, w której znajduje się SACE BT. Wreszcie, nie przekonuje podjęta przez Komisję próba zastosowania w nieuzasadniony wystarczająco sposób w odmiennym kontekście i w odniesieniu do odmiennych środków „rule of thumb” rzekomo przyjętej przez nią w odniesieniu do portugalskiego systemu ubezpieczeń kredytów eksportowych, która to próba miała na celu wykazanie, że uiszczona przez SACE S.p.A. z tego tytułu opłata winna co najmniej o 10 % przekraczać opłatę zastosowaną przez udzielające ochrony reasekuracyjnej podmioty prywatne ze względu na niższy stopień ochrony reasekuracyjnej i ponoszonego przez nie ryzyka.

3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że trzeci i czwarty ze środków nie przysporzyły korzyści SACE BT.

— Dokonując w 2009 r. dwóch rekaptalizacji, pomimo braku przewidywań dotyczących płynności finansowej SACE BT, które uzasadniałyby planowanie odpowiedniej średnioterminowej rentowności tego przedsiębiorstwa, SACE S.p.A. dążyła do zachowania wartości ogromnej inwestycji dokonanej w momencie ustanowienia spółki

zaledwie pięć lat wcześniej. Ponadto SACE S.p.A. uznała, że likwidacja jej spółki zależnej naraziła również całą grupę SACE na ryzyko poniesienia potencjalnej szkody w kategoriach utraty wartości lub zdolności kredytowej w kwocie znacznie przewyższającej szacowaną na koniec 2009 r. wartość niespłaconego kapitału. Komisja nie uwzględniła przysługującego temu inwestorowi publicznemu szerokiego zakresu swobodnego uznania, zastępując swą własną oceną ocenę dokonaną przez SACE SpA opierając się jedynie na błędnym teoretycznym odtworzeniu wyboru, jakiego w analogicznych okolicznościach dokonałby hipotetyczny ostrożny i rozważny inwestor prywatny.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Capella przeciwko OHIM — Oribay Mirror Buttons (ORIBAY)

(Sprawa T-307/13)

(2013/C 207/90)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Capella EOOD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat M. Holtorf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Oribay Mirror Buttons, SL (San Sebastian, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 marca 2013 r. w sprawie R 164/2012-4;
- stwierdzenie wygaśnięcia praw do wspólnotowego znaku towarowego 003611282 „ORIBAY ORiGinal Buttons for Automotive Industry” w odniesieniu do towarów i usług:
  - klasa 12: „pojazdy i części do pojazdów nieujęte w innych klasach, z wyjątkiem części do okien samochodowych i szyb samochodowych”;
  - klasa 37: „naprawa; reparacje i serwisowanie”;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „ORIBAY ORiGinal Buttons for Automotive Industry” dla towarów i usług z klas 12, 37 i 40 — wspólnotowy znak towarowy nr 3 611 282

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Oribay Mirror Buttons, SL

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe uwzględnienie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i oddalenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku w całości

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009, naruszenie art. 56 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą 37 lit. a) ppkt iii) rozporządzenia nr 2868/95 oraz naruszenie art. 57 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.
